مجلس هفتم و ما

اطلاعیه فراکسیون متحد درباره مجلس هفتم شورای اسلامی

و راههای مبارزه در مرحله کنونی

انتخابات اوّل اسفند ماه ۱۳۸۳ بصورتی که برگزار گردید جای هیچ گونه ابهامی باقی نگذاشت که این انتخابات نه با اتکاء به قانون و ضوابط یک انتخابات آزاد، بلکه با تکیه بر زور و قدرت مسلح نیروهای تحت رهبری حضرت آیت اله سید علی خامنه اِی و مأمورین ریز و درشت ایشان در شورای نگهبان و شوراهای نظارت در انتخابات برگزار گردید. حاصل این نمایش به ظاهر انتخابات، انتصاب کسانی می باشد که می خواهند به عنوان نمایندگان ملت بر صندلی های قرمز خانه ملت تکیه بزنند که نه قانونی است و نه مردمی، و بطورکلی فاقد مشروعیت سیاسی است.
حضور این افراد در خانه ملت در واقع حضور بدون مجوز است. تصمیم در مورد سرنوشت مردم دخالت بیجا در امور دیگران و ملت می باشد. تصمیمات آنان در رابطه با کشور ما و دیگر کشورها نیز نمی تواند اقدامی از سوی ملت تلقی گردد و بنابر این نمی تواند متضمن هیچ تعهدی برای کشور و ملت باشد.

با توجه به مواضع بالا، اما راه مبارزه ما کماکان راه مبارزات سیاسی مسالمت آمیز و قانونی خواهد بود. اگر زمانی شرایط سیاسی ایجاب می کرد در انتخابات مجلس و یا ریاست جمهوری شرکت کنیم و آنرا برای پیشبرد دموکراسی در جامعه مفید می دانستیم امروزه دیگر آن شرایط مطرح نیست و می بایستی سیاست دیگری انتخاب کرد که با همراهی ملت و مردم آگاه بتواند حاکمیت جمهوری اسلامی را زیر فشارهای سیاسی_اجتماعی وادار نمود تا از تجاوزات خود به حقوق شهروندی و قانونی ملت دست بردارد.

به نظر ما انتخابات مجلس هفتم ، نقطه عطف بسیار با اهمیتی پس از ۲۵ سال حاکمیت جمهوری اسلامی بود که بسیاری از دست اندر کاران سیاست در کشور اعم از آنهایی که پایی در حاکمیت داشتند و آنهایی که اصولا جایی در حاکمیت نداشتند ولی دل در گرو آزادی ، استقلال – حفظ تمامیت ارضی – حاکمیت ملی حاکمیت ملت داشته و برای آنها به عنوان "ارزش" های ملی ارج قایل بودند برای یافتن راهکارهای سیاسی_اقتصادی که بتواند اهداف بالا را متحقق نماید به چاره اندیشی وادارد. یافتن راه های تازه ، اما بدون مروری بر گذشته فکری و تشکیلاتی میسر نمی باشد و نمی تواند چراغ راه آینده قرار گیرد. در این باره باید نقادانه عمل کرد و از عمل نقادانه نه دلگیر شد و نه ناامید ، بلکه می بایستی از آن استقبال نموده و به سمت واقعگرایی حرکت نمود.

ما _فراکسیون متحد_ به عنوان نیروی ملی_مصدقی همیشه راهکارهای خود را در داخل کشور و با کمک ملت ایران جستجو کرده و می کنیم. به هیچ وجه حاضر نیستیم حتا در شرایط استیصال هم برای نجات !! کشور از دول بیگانه تقاضای یاری و کمک نماییم. اتخاذ چنین سیاستی به هیچ روی به این معنا نیست که از شرایط بین المللی و تضادهای سیاسی_اقتصادی حاکم بر آن غافل بوده و بهره جویی نخواهیم کرد ، بلکه بر این باوریم که هیچ دولت خارجی سلطه گری خواهان استقرار دموکرسی همراه بااستقلال و حفظ تمامیت ارضی در کشور ما نیست. هیچ یک از دول بیگانه تمایلی ندارد که ملت ما دربارهٔ منابع و ثروت ملی خود تصمیم گرفته ، چگونگی استفاده از آن را خود تعیین نماید.

اتفاقات چند سال گذشته در منطقه ما ، لشکر کشی به افغانستان و عراق و پیامدهای آنها حداقل باید آن بخش از افراد و جریانهای سیاسی که به دول بیگانه به عنوان منجیان ملت های

تحت ستم و سلطه استبداد چشم دوخته بودند از این توهم خارج شده باشند و چنانچه هنوز بر این نگرش و تفکر پای می فشارند یا از علم سیاست در چارچوب منافع ملی بی خبرند و یا خدای ناکرده به عنوان عاملین کشورهای بیگانه در سیاست کشور ما ایران ، نقشی بر عهده گرفته اند.
شرایط سیاسی این مقطع تاریخی بسیار پیچیده است و روند چهانی شدن آنرا پیچیده تر نموده است ما حتا از این روند غافل نبوده و نیستیم ولی تکلیف خود را تسلیم در برابر آن ندانسته و نمیدانیم.

استقلال و حاکمیت ملی در برابر روند جهانی شدن رنگ نباخته است ، چنانکه کشورهایی که نئولیبرالیسم را به جهان صادر می کنند به هیچ وجه از استقلال و حاکمیت ملی خود دست برنداشته اند بلکه برعکس ، با دیدی توسعه گرانه گسترش سیاست جهانی کردن اقتصاد را گامی دیگر در جهت حفظ استقلال و حاکمیت و تضمین منافع آتی خود ، در میان کلاف درهم پیچیده منافع گوناگون کشورها در کره خاکی ، ارزیابی می نمایند. هموطنانی که سیاست پیروی و تسلیم در برابر جهانی کردن را پیشه خود ساخته اند به نظر ما ، آسان ترین و غیرمسؤلانه ترین راه را برگزیده اند که به هیچ وجه متضمن منافع و مصالح ملی ما نمی باشد.
این درست است که وجود حاکمیتی در ایران بدون آنکه خواست های مردمی و ملت ما و بطور کلی منافع و مصالح ملی را در دستور کار خود قرار دهد ناگزیر برای حفظ خود باید به دول بیگانه خراج بپردازد که در بسیاری مواقع از جمله مرحله کنونی تاریخ کشور ما، این خراج از استقلال و حاکمیت ملی هزینه می شود، اما نیروهای آزادیخواه و ملی از هر گرایشی از "ملی" ، "ملی_مذهبی" و "مذهبی" و "سوسیالیست" و بالأخره "چپ" هایی که به آزادی و حاکمیت ارادهٔ مردم و حاکمیت ملی و استقلال باور دارند وظیفه ای بسیار مشکل بر عهده دارند و می بایستی در دو عرصه که در ظاهر جدا از یکدیگرند ولی در عمل در ارتباط با یکدیگر عمل می کنند سیاست و مبارزات خود را به پیش ببرند. مبارزه با استبداد در داخل و مبارزه برای استقلال و حاکمیت ملی.

فراکسیون متحد همواره اعلام نموده است که برای کسب آزادی اسلحه و جنگ مسلحانه را وسیله مناسبی نبوده و نیست و همانگونه که پیش تر نیز به آن اشاره رفت برای بدست آوردن آزادی و استقلال دست به دامان بیگانه نیز نخواهیم شد. آنچه که درحال حاضر مورد توجه فراکسیون متحد قرار دارد عبارتند از:
۱ – مبارزه سیاسی – این نوع مبارزه که تاکنون بوسیله بخش های مختلف اپوزیسیون (درون حاکمیت و برون از آن) در راستای افشای سیاستهای مافیای قدرت و ثروت ، فساد و فحشاء ، همراه با توسعه فرهنگ سیاسی صورت گرفته ولی باید بگونه ای هماهنگ تر به پیش برده شود.
۲ – مبارزه منفی – از آنجاییکه هزینه مبارزات سیاسی علنی برای بسیاری از شهروندان کشور ما بالا بوده و لذا بسیاری حاضر به مشارکت در آن نمی باشند ، و از آنجاییکه حاکمیت با سوء استفاده از احساسات بحشی از جامعه مذهبی ما ، مبارزات آزادیخواهی ما را به عنوان حرکت های ضد مذهبی و ضد دینی تبلیغ می نماید و در نتیجه هزینه مبارزات سیاسی را بالاتر می برد ، از اینرو ما تشکیل کمیته ای مانند (کمیته هماهنگی مبارزات منفی ملت) متشکل از آزادیخواهان داخل و خارج از کشور را پیشنهاد می کنیم. برای یافتن محورهای اساس مبارزات منفی و تحریم در زمینه های مالی_کالایی و سیاسی که بتواند حاکمیت را از امکانات مردمی بیشتر محروم نماید میتوان از کلیه نیروهای تشکیل دهنده کمیته نامبرده در مرحله نخست و پس از آن همهٔ آزادیخواهانی که چنین شیوه هایی را در مبارزات سیاسی و سازماندهی ملت کارساز و بایسته می دانند خواست که پیشنهادات خود را برای تعیین الویت ها با کمیته در میان بگذارند.

فراکسیون متحد شرایط سیاسی کنونی ایران را سخت و پیچیده ارزیابی می کند و در راه آزادی و استقلال و تمامیت ارضی و حاکمیت ملی و سرانجام حاکمیت ملت دست یکایک پویندگان این راه را با گرمی می فشارد.

برفرار باد آزادی ، برقرار باد انتخابات آزاد ، سرافراز باد ملت ایران

از سوی فراکسیون متحد ، حسین منتظر حقیقی

۱۳۸۳/۰۳/۰۷ برابر با ۲۰۰۴/۰۵/۲۷

fm-jmi@gmx.net

www.mossadegh.org